

POHRONIE - Panoráma ľudovej piesňovej a hudobnej kultúry

v poriečí Hrona od jeho prameňa po Hronský Beňadik

POHORELÁ

CD3 – OD BREZNA PO PRAMEŇ HRONA

CD3 – 8/2

Z Brestínek žech zyšel, aňi nehamoval

Z Bres-ti-ňek žech zy-šel, a-ňi ňe - ha - mo - val,

že - by ňi to d'ef - če, byl bych tam no - co - val.

Z Breštiny žech zyšel,
aňi nehamoval,
keby ňe to d'efče
byl bych tam nocoval.

Aľe mi to d'efče
dobře pomahalo,
ja volki pogaňal,
ono oj strimalo.

Keď žech zahamoval
na tým prfšým zraze,
naraz mi roztrhlo
tri nove reťaze.

Ja reťaze pobral,
poklad do cedilka,
azdaj ich pozvara
Matuš a Jozinka.

Hoc aj Pohorelá mala, aj chudobna

Hoc aj Po - ho - re - lá ma - la aj chu - dob - na,

fšak sa jej d'e - d'i - na žad - na ňe - vy - rov - na.

Hoc aj Pohorelá
Mala, aj chudobna,
šak sa jej d'edina
žadna ňevyrovna.

Hoc aj Pohorelá
na veľkej bariňe,
aľe so tam d'efki
jako pivoňije.

Hoc aj Pohorelá
aj medzi horami,
aľe so tam chlopki
jako maľovaňi.

Autor notového zápisu: Svetozár Stračina

Ovečka, beľička, zvonkom požbrnkuje

zvonce

O - več - ka, be - ľič - ka, zvon - kom po - žbrn - ku - je,

svo - je - ho ju - ha - sa skrč - mi vi - vo - lu - je.

Ňe - boj sa, o - več - ka, šak ja ťa po - do - jim,

f tej bis - trej vo - dīč - ke ve - čier ťa na - po - jim,

f tej bis - trej vo - dīč - ke, f tej bis - trej vo - dīč - ke,

ve - čier ťa na - po - jim, ve - čier ťa na - po - jim.

Ovečka, beľička,
zvonkom požbrnkuje,
svojeho juhasa
s krčmi vivoluje.

Že je ňedojena,
aňi ňepasena,
kodi ona buďe
s košara pušfena?

Ňeboj sa, ovečka,
šag ja ťa podojim,
f tej bistrej voďičke
večier ťa napojim.